

ridiske Detailbestemmelser i dette og det følgende Kapitel, om Bosondring. Bosondring kan efter Lovforslaget her ikke forlanges, naar den anden Ægtefælle ulovligt ophæver Samlivet. Det kunde det derimod efter det af Folketinget vedtagne Lovforslags § 85. Jeg er i Øjeblikket ikke klar over, hvorfor denne Udeladelse er sket, og jeg ser ikke, at det er oplyst hvorfor.

Kapitel VI handler om Indtegning af Ægtepagter og svarer formentlig til det, der tidligere er vedtaget. Det er et ret stort Maskineri, der her sættes i Værk, og det er neppe nødvendigt af Hensyn til den almindelige Befolkning, men denne Bemærkning gælder ganske vist de allerfleste af de juridiske Bestemmelser i dette Lovforslag.

Endelig indeholder Kapitel VII under „Forskellige Bestemmelser“ 4 Regler, medens det tilsvarende Kapitel i Folketingets Affattelse indeholdt 15 Paragraffer. Kommissionens Forslag og den højtærede Justitsministers overlader ogsaa her velvilligst til Beskueren selv at hitte ud af, hvorfor de 11 af de 15 Paragraffer er forsvundet. Man kan, forekommer det mig, diskutere Hensynsfuldheden i en saadan Fremgangsmaade, i hvert Fald saa længe der ikke paa hviler en Minister en egentlig Tavshedspligt med Hensyn til et af ham forelagt Lovforslag. Saa langt er vi dog ikke naaet endnu, selv om jeg maa indrømme, at de Bemærkninger, der ledsager disse 4 Lovforslag, er noget af det tyndeste, jeg har været ude for. Men i alt Fald i Udvalget kommer den højtærede Minister til at være lidt mere meddelsom, selv om han i al Almindelighed vil henvise til, at de fleste af disse 15 Paragraffer er fordelt trindt om i allerede vedtagne Love, hvad jeg ikke er blind for, uden at jeg dog er helt klar over Forholdet i Enkeltheder.

Endelig skal jeg heller ikke opholde mig længe ved Overgangsbestemmelserne i Kapitel VIII. Disse Overgangsbestemmelser tillader bl. a. os, der i mange Aar har levet i et forholdsvist lykkeligt, men temmelig lovløst Ægteskab, at fortsætte under de gamle ufuldkomne Former, hvad jeg paa Hustrus og egne Vegne er den højtærede Minister meget taknemmelig for, selv om jeg synes, det er kedeligt, at vi nu skal ulejliges med en Ægtepagt, der skal tinglyses inden Lovens Ikrafttrædelsesdag, som jeg i øvrigt ikke kender. Er det nu ogsaa nødvendigt? Hvorfor er det mere nødvendigt ovenfor Kongeaaen end i Sønderjylland? Kvaliteten af Ægteskaberne er formodentlig nogenlunde ens begge Steder.

Der kunde endnu være en hel Del

Forhold at omtale, men jeg skal afholde mig fra flere Udtalelser om dette sikkert udmærkede, men for ikke Ekspertter altsaa noget vanskelig tilgængelige Lovforslag uden oplysende Bemærkninger. Trods en vis Gnavenhed over, at den, der ikke gaar med Familieretskommissionens Betænkning i Hovedet plus alle de aarelange Forhandlinger, er blevet bebyrdet med et langt større Arbejde, end den højtærede Minister kan forsvare, og alligevel træds dette Arbejde maa staa tvivlende og uden Vejledning paa adskillige Punkter, skal jeg dog paa mit Partis Vegne erklære os villig til at acceptere Forslagets bærende Principper og i øvrigt tilsige vor Villighed til at arbejde med paa dets videre Behandling i Udvalget.

Det samme gælder de 3 følgende Lovforslag. Jeg skal ikke fordybe mig i dem. Det ene angaar en ændret Affattelse af Skiftelovens Kapitler 5 og 6. Dette Lovforslag er ganske vist ret omfattende, men saa vidt jeg kan se, indeholder det ikke noget særligt Stof til Diskussion ved en Førstebehandling. Det samme gælder Lovforslaget om en Ændring i Ægteskabsloven. Kommissionen har ogsaa taget Spørgsmaalet om en Ændring i Lov om Rettens Pleje op, nemlig i det tredje af de her i Dag foreliggende Lovforslag. Det gaar ud paa, at „Udlæg kan ikke gøres i de for Skyldneren og hans Husstand fornødne Gangklæder, Linned, Senge, Sengklæder og heller ikke i andet Indbo, for saa vidt dette efter Forholdene er nødvendigt til Opretholdelse af et tarveligt Hjem for Skyldneren og hans Husstand“. Den tidligere Regel gik kun ud paa, at man kunde tilbageholde de nødvendige Gang- og Sengklæder samt, hvis man var gift, 75 Kr. Naar man nu efter dette Lovforslag søger at bevare et Hjem for Debitor, tager man ikke blot de nødtørftigste humane Hensyn, men gør tillige dette Skøn fra Retsbetjentenes Side noget afhængigt af de skiftende Tider. Det kan jeg kun hilse med Tilfredshed, idet jeg gaar ud fra, at Bestemmelsen vil blive anvendt, som Tanken er, og at netop den skønmæssige Formulering, der tilsigter en yderligere Betyggelse for de fattigste Debitorer, egentlig er den bedst egnede til at fremtvinge en saadan Betyggelse, naar det da ikke drejer sig om alt for strikse Kreditorer og alt for tjenstvillige Retsbetjente. Derfor er vi glade for denne Bestemmelse, og jeg anbefaler i det hele disse 4 Lovforslag til velvillig Behandling i et Udvalg.

Godskesen: Det betydeligste af de foreliggende Lovforslag, nemlig det om